

**N:o I. Göthen. /Af A. L-d./ =(Rubr.)=
(Stockholm, tryckt hos J. Hörberg, 1827.).**

Stockholm
1827 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

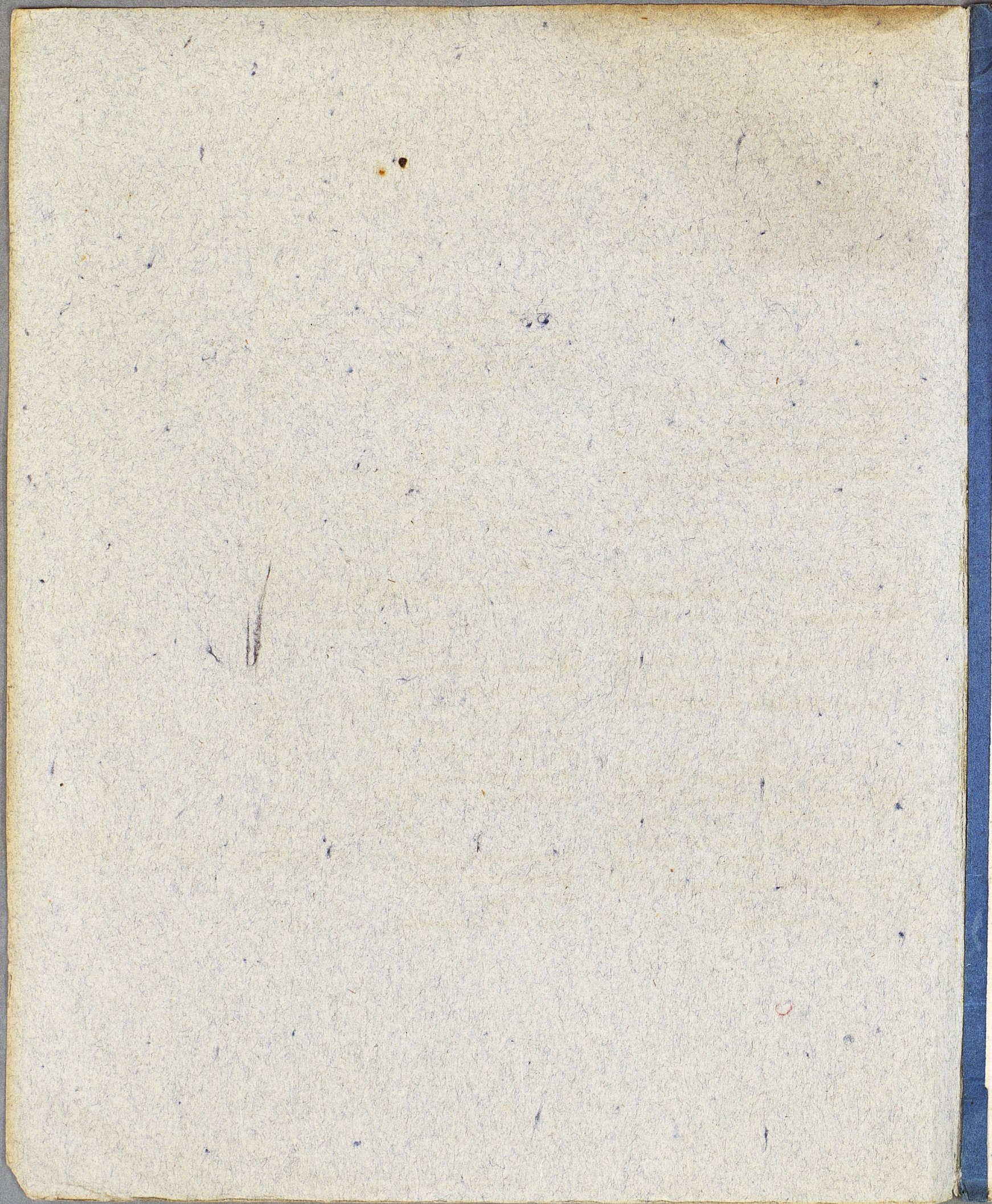
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

LINDEBLAD, *Arvid*
GOTHEN

Att. Sv.
(B)
1700-1827
4.

Sthlm
1827

N:o I.

G Ö T H E N.

(Af A. L—d.)

Än äro Göthens bygder,
Det gamla sagoland,
Der i hvarst bröst gro dygder
Och svärd finns i hvar hand.
På göthiska ruiner
Står Nordens sångförbund,
Och minnets fackla skiner
Kring ättekullars rund.

Kom främling! och sitt neder
Vid fädrens ärfta ek:
Lär enfald uti seder,
Lär mod i Bardalek.
Kring våra berg och dalar
Har hvarje sinne stål,
Och Nordens ungdom talar
Blott Hjeltars tungomål.

Den fäders jord, jag brukar,
Är kär och nog för mig;
Kom! gästfriheten dukar
Sitt lilla bord för dig.
Uppå en bänk vi taga
Vår plats, och orda s'en.
Vi eldas af en saga
Mer än af brasans sken.

Den fordna Göthen skydde
Ej kamp och vapenbrak,
Han flög dit svärdens gnydde
Och fann der hem och tak.
En son utaf naturen
Han sällan hemma låg;
Men på sin drake buren,
Han plöjde hafvets våg.

Der hjälm och brynja blänkte,
Der trufdes han så godt,
På flyckt han aldrig tänkte,
Men uppå seger blott.
Han under sig såg jorden,
Han slogs, och trädde s'en,
Till hjeltars hem i norden
Var vägen dertill gen.

De kämpar flögo samman,
Som falkar, — hvilken strid!
Men krig var fädrens gamman,
Var deras gyldne tid.
Vildt ljuda stridens lurar
Bland Göthers tappra flock;
Då föllo stad och murar,
Och fiender föll ock!

Walkyrian red i striden,
Der slaget hetast brann,
Och till Einheria-friden
Hon inbjöd mången man.

Och Valhalls portar sprungo
I ljus och sällhet opp,
Och välkomst-skålar klungo,
Vid sång af Bardars tropp.

Der stå de gamla Gudar,
Som de på jorden stå,
Med vapenklädda skrudar
Och gyllne hjelmar på.
De räcka vänligt handen
Åt hvarje kommen gäst,
Från höga Nordanlanden,
Och fågna honom bäst.

Väl! jag är redobogen,
Att dö för fosterland,
Min Gud och Konung trogen,
Jag lyfter stridens hand.
Att segra eller falla,
Det är den konst jag lärt:
Jag längtar till Valhalla
Och Geersodd är mig kärt.

De vilda horder tämjas
Med klinga, ej med röst,
Och Thor och Balder sämjas
I ett och samma bröst.
Hur modigt då jag tågar
I kampens öppna led!
Der striden djerfvast lågar,
Der vill jag vara med.

N:o II.

SOLDATEN-LIED.

(Af E. M. Arndt.)

Die Fahnen wehn, frisch auf zur Schlacht
Schlacht muthig drein!
Es klingt Musik, die uns frölich macht,
Ins Herr hinein.
Die Pfeifen und Trommeln mit süssem klang,
Dass Feld entlang.
In die Schlacht, in die Schlacht herein.

Wer mögte bleiben, wenn's lustig geht,
Im stillen Haus.
Wohlan! wenn Jugend in Blüthe steht,
Hinaus! Hinaus!
Wo frisch und munter das Leben rollt:
Da mitgerollt!
In die Schlacht, in die Schlacht hinaus!

Ein Königsleben, Soldaten gut!
Uns ward beschert.
Der Mann ist glücklich, der trägt den Muth
Blank wie sein Schwerdt.
Wer tapfer im fröhlichen Streite fiel,
Im Heldenspiel,
Den empfänget die grüne Erd'.

Dem klingt Musik, die er leiden mag,
Mit klang darein:
Nicht schöner klingt es am jüngsten Tag
Ins Grab hinein.
O seliger Tod der Soldaten-Tod!
Noch bin ich roth
In die Schlacht, in die Schlacht herein!

N:o III.

Han som en dag skall världen dömma,
Mildt leende hvart hjerta böd:
Vid nöjets bågare att ömma
Förföljdas tårar uslas nöd.
Upp Bröder, följom detta bud!
Från världens Herre, glädjens Gud.

N:o IV.

Du bist's dem Ruhm und Ehre gebühret
Und Ruhm und Ehre bring ich Dir,
Du Herr hast stets mein Schicksal regiert
Und deine Hand war über mir.

N:o V.

Lef länge! lef länge! ömma maka, ömma maka,
Hulda mor!
Lef länge! lef länge! Derom be vi alla Gud.

N:o VI.

Ivårt muntra dryckeslag,
Ibland goda vänner:
Granne fira denna dag
Och fyllda bågarn tag!
Lemna ingen droppa kvar
Ty om världens vin du spar,
Värdens vän du alldrig var
Och gästens pligt ej känner.

Om du är för vänskap öm,
Känslig mot din flicka,
Skörda lycklig ditt beröm
Och fyllda bågarn töm.
Men om vänskap du försmått
Ingen flickas kyss har fått,
Glädjen ej till möte gått,
Så får du icke dricka.

Tärd af brister vid sin skatt,
Den snåle läser skrinet,
Hans lif, lik höstens kulna natt,
Var aldrig ljuft och gladt;
Men du som gjordt det mästa godt
Och minsta ondt som du förmått
Skall njuta vänskaps ljufva lott,
Och kärleken och vinet.

N:o VII.

SÅNG PÅ YNGVE FREY.
(Utur Rosenfesten.)

Här muntert glam blott är:
Man tar sitt glas så här
Och ropar hej!
Hafsgudens skål! gutår!
Han öfver hafven rår;
Se huru raskt det går
På Yngve Frey, på Yngve Frey!

J vackra flickor små,
En kyss på däck ell' två!
Säg intet nej.
Topp flickor, hej hurra!

En dans nu kan vi ta,
Ja det bör gå rätt bra,
På Yngve Frey.

Nu se vi gröna strand,
Allt lyckligt gick i hand,
Juckhej! Juckhej!
Sällskapets skål, gutår!
Snart åter träffas vi,
Tack för godt Compagni,
På Yngve Frey.

N:o VIII.

SÅNG PÅ UPSALA.

(Utur Rosenfesten.)

Böljorna gå
Uppå det blå,
Och uti kapp med vinden flyga.
Vimplarne små
Fläckta också
Grannt uti våg de snibben smyga.
Valdthornens ljud
Klingande hörs,
Ljudet kring sjön
Sakta sig hvälfver;
Dansar på våg;
Hjertat det rörs,
Rörs af hvar ton,
Klappar och skälfver.

Grönskande skär
Möta oss der,
Der ses en äng med blommor präla.

Pilträd och al
Blomstra i dal,
Uti dess famn är Echos håla.
Valdthornens ljud
Klingande hörs,
Ljudet kring sjön
Sakta sig hvälfver;
Dansar på våg;
Hjertat det rörs,
Rörs af hvar ton,
Klappar och skälfver.

N:o IX.

SÅNG UR ROSENFESTEN.

Vackra kön,
Som vi alla hylla,
Eder lön
Mödorna förgylla.
Denna dagen
Åt behagen,
Af er dygd skall ge sin glans,
I en fager Rosenkrans.

Lastens vän
Ingen krans må hoppas:
Endast den,
Som i dygder knoppas,
Som i seder
Visar heder
Och i flit sin bana går,
Segerlotten blygsamt får.

Häckla lin,
Spinna, sy och märka,
Brännevin,
Filterera, stärka,
Stoppa, byka,
Koka, stryka,
Laka sill och, lika vis,
Hacka kål och sticka gris.

Fjälla mört,
Diska, trä i solfven,
Brygga vört,
Baka, skura golfven.
Dränka kattor,
Väfva mattor,
Röka skinkor, mälta malt,
Dämpa soteld, göra palt.

Se deri
Edra pligters lära,
Den skall bli
Eder fröjd och ära,
Ge er friden
Här i tiden
Och i eder sensta höst
Skänka hjertat lugn och tröst.

N:o X.

VÅR FÖRSTA RESA TILL UPSALA.

Från præceptor, stut och ve
Vi till vägs nu oss bege,
Till Upsala,
För att betala.

Ta tentamen
Och examen,
Löpa i skor med Curatorn framför
Göra uppvaktning och supa liqueur.

Far och mor oss rustat ut
Med båd' kapprock och surtout,
Mynt i taskan,
Bränvin i flaskan,
Tusen klunkar,
Stek och munkar,
Lakan och Ostar i säcken der bak,
Pipor ett dussin och bästa tobak.

Piskor köpte vi i sta'n,
Vi sk'a åka nu som fan,
Pappas hästar
Hurtigt man frestar
Brunte, skala
Till Upsala!
Der få vi smäcka hvar ruta i kras,
Dricka vår kannan och göra kalas.

Der ett leben varda skall,
Tills terminen blifver all:
Sjunga, skråla,
Stundom ock vråla;
Pigor klappa,
Bönder rappa,
Piska gesäller och lära dem hut;
Ropa på gatorna, lamporna ut,
blås lamporna ut.

Pappa är en riker karl:
Vi sk'a se hvad han har kvar,
Må han mumla,
Vi skola rumla,

Skulder göra
Öfver öra,
Uppå lectioner hos Östmarken gå,
Tömna ut bälur och sönder slå!

Ej med oss vi ha en bok:
Dertill är man änn för klok,
Flaskan fräser,
Lego, jag läser,
Hej legimus,
Jag blir primus
Brunte! nu skala! jag tror, jag är full,
Bravo! der ha' vi ju Upsala tull?

N:o XI.

Säg du stjernan någonsin försvinna,
Fast af dunkla moln hon höljs,
Säg du solens Gudaglans förrinna,
Fast i hafvets djup hon döljs?
Så ock Amors milda, varma lågor
Trotsa tidens storm och ödets vågor.

Trädens blad, och rosens granna kransar
Lockas bort af höstens hand,
Ingen mö i Floras park då dansar,
Prydd med friska blomsterband;
Men snart kärleken och glada våren
Åter skimra i de mörka spåren.

N:o XII.

Rätt ofta man förgäfves önskar
Den flydda lifvets vår igen!
Men ack! den bara en gång grönskar
Och återvänder aldrig se'n.

Förljufvom derfor nu dess stunder
Med vänskapen och kärleken
Att vi, när vårens dag gått under,
Må glädjas af att minnas den.

N:o XIII.

DRYCKES-VISA.

Vid första kallelsen att dricka,
In pleno vi till bordet gå
Och utan fullmakt, utan bricka
Ta in det första rum vi få.
Med glas som tömmas vi förklara
Vårt bifall till en väckt Motion;
Men den som trycks och nekar svara
Han hör till vår opposition.

Med tal vi trötta ej vår tunga,
Vi följa alla ett parti;
Den är vår talman som vill sjunga,
Och den är Chef som håller i.
Med bälens sköna kapitaler
Vi fylla glasens numerär,
Och vinet saknar ej kanaler,
När det är godt, som detta är.

Nu komma målen, glasen tagom!
Här göres en proposition:
Om icke den, som dricker lagom,
Bör h'a en god constitution.
Vi se'n den fina statskonst yrka,
Som våra Fäder kände ren,
Att väl beräkna vinets styrka
Mot styrkan uti våra ben.

Vi ej om andras rätt besluta
Och tro oss icke att förstå;
Vi grubbla mindre än vi njuta
Och njuta medan vi förmå.
Vi remittera blott till bålen
De glas som vi i botten tömt,
Och se'n vi druckit sista skålen,
Är intet viktigt mål förglömt.

N:o XIV.

FOLKSÅNG PÅ 3 TONER.

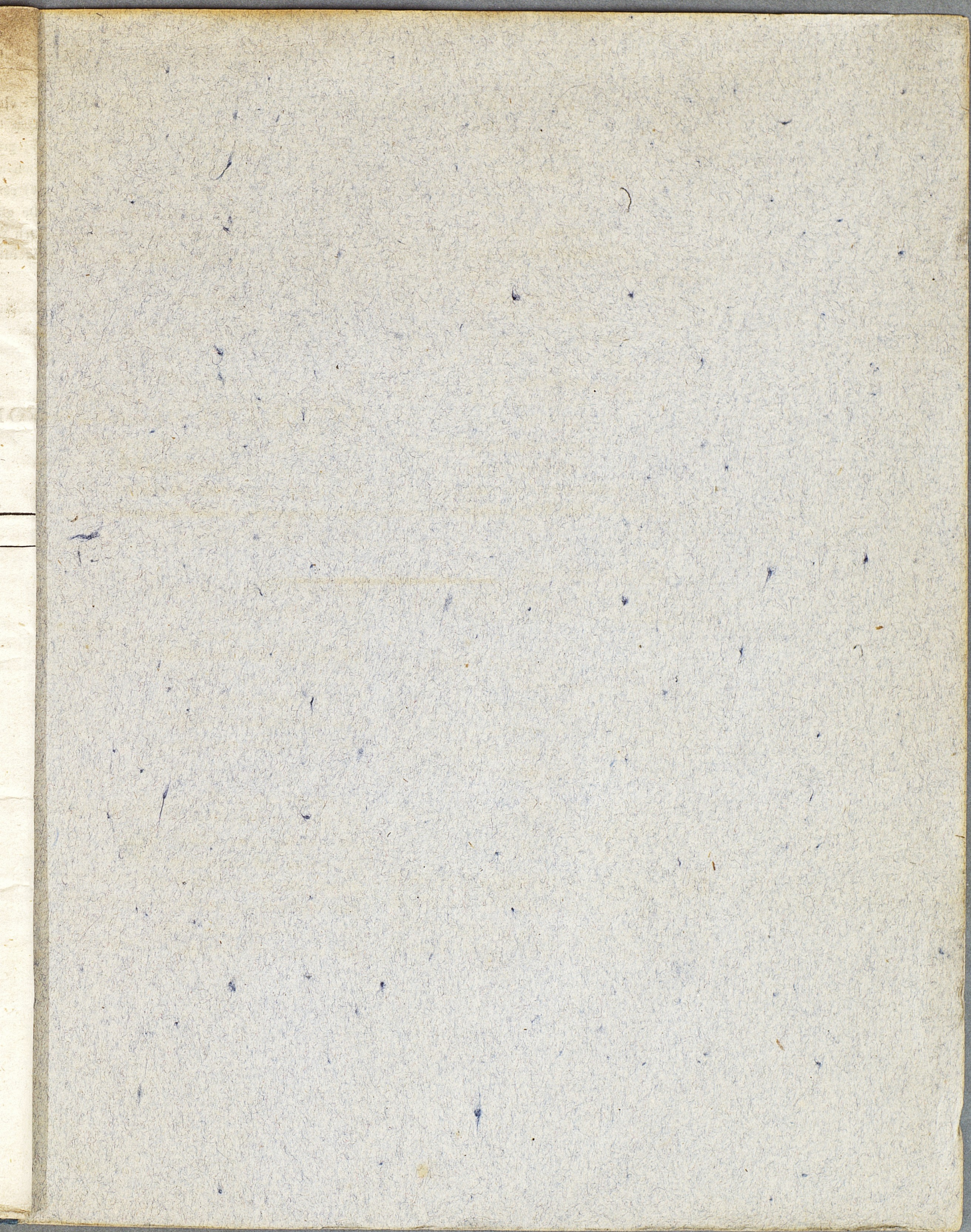
Herre bevara,
Skydda försvara,
Vår dyre Kung!

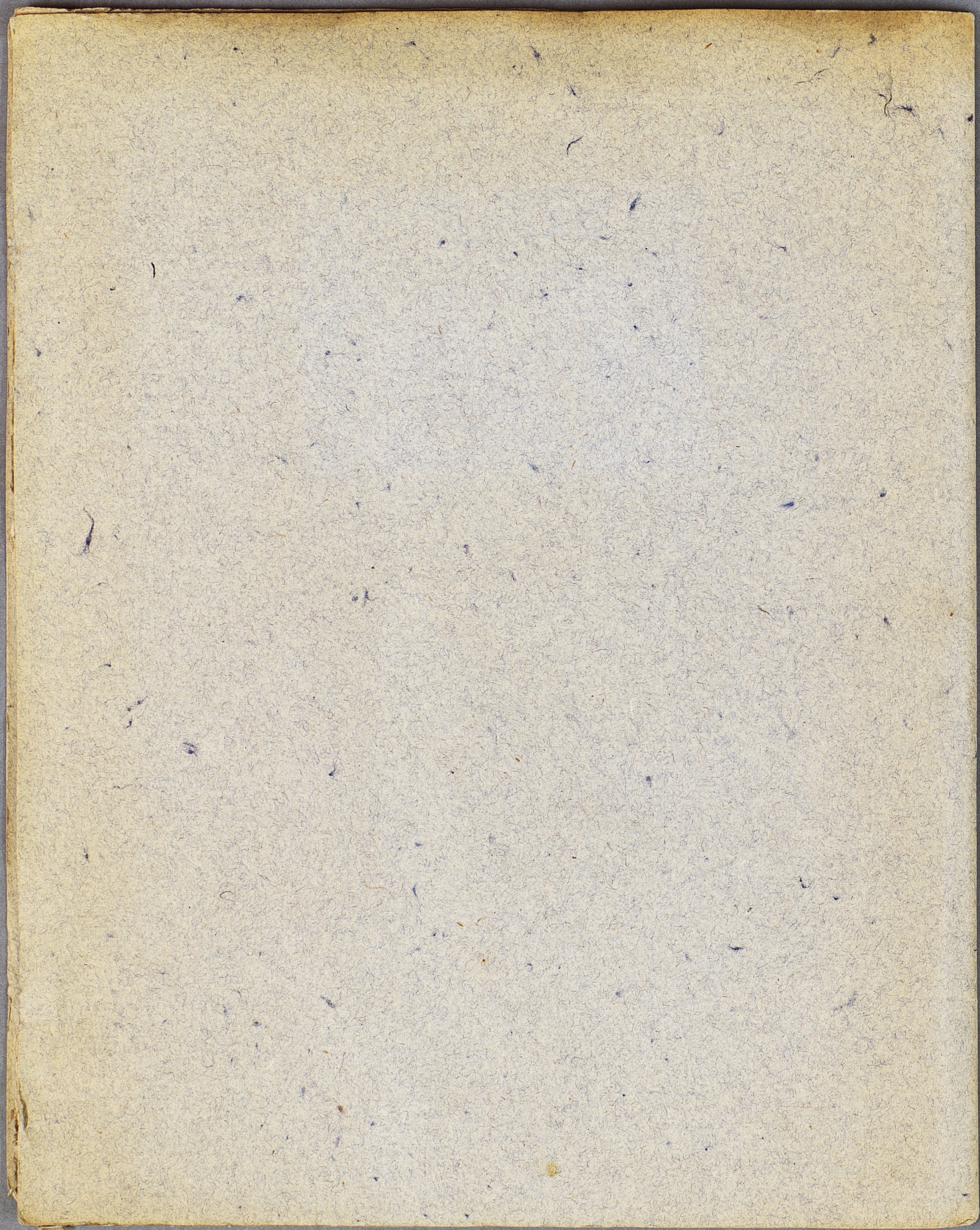
Segren belöne,
Äran bekröne,
Intill sena ålder
Vår gode Kung!

Segren du lämna,
Orätt du lämna,
Led du vår Kung!
Slite du snaran,
Skingre du faran,
Hör du våra böner
För Skandiens Kung!

Sprid dina håfvor,
Gjut dina gåfvor
Öfver vår Kung!
Skyddande lagar,
Hoppfulla dagar,
Han vårt väl bereder,
Lefve vår Kung!

Stockholm, tryckt hos J. Hörberg, 1827.

www.books2ebooks.eu